

ze sebe neposkytují blaha, nýbrž smýšlení dělá krásnými i skutky a rozumný získává dobro i tím, že je činný, ne že činí, ani z výsledků činnosti, nýbrž z toho, co má. Vlast přece může zachránit i špatný a radost ze zachránění vlasti můžeš míti i tehdy, když to vykonal někdo jiný. Tohle tedy nevzbuzuje radost blaženého, nýbrž *onen stav* dělá i blaženost, i jestliže je něco příjemného skrze ni. Klásti však blaženost do skutků jest klásti ji do toho, co je mimo ctnost i duši. Neboť činnost duše záleží v myšlení, t. j. v činnosti konané v sobě samém. To je blaženost.

OBSAH :

O kráse	9
O nesmrtelné duši	29
Je rozumné brát si život?	63
O osudu	65
Zlo, odkud je?	81
Živočich - člověk	105
Přibývá blaha s časem?	121